

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.813/3
van 1 februari 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de planning van bedden met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis’

Op 9 januari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de planning van bedden met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 24 januari 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 februari 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om het maximale aantal bedden in voorzieningen met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis vanaf 1 januari 2017 vast te stellen op 45.923 bedden (artikel 1 van het ontwerp).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2017 (artikel 2).

3. In de aanhef wordt als rechtsgrond voor het ontworpen besluit verwezen naar artikel 170, § 1, van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 ‘op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen’ (hierna: de ziekenhuiswet). Naar luid van deze bepaling kan in het raam van een planning bepaald door de minister die de volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft (lees: de Vlaamse Regering)¹ en volgens normen vastgesteld bij koninklijk besluit (lees: bij besluit van de Vlaamse Regering)², aan (onder meer) erkende rustoorden voor bejaarden een bijzondere erkenning worden toegekend voor het verlenen van een geheel van zorgen dat toelaat het verblijf in het ziekenhuis in te korten of te voorkomen.

Die wetsbepaling biedt rechtsgrond voor het ontworpen besluit, dat betrekking heeft op de planning van de bijzondere erkenningen.

Dit neemt niet weg dat artikel 170, § 1, van de ziekenhuiswet niet echt aangepast is aan de bevoegdheidsoverdracht inzake de rust- en verzorgingstehuizen sinds de Zesde Staatshervorming, gelet op de achterhaalde en verwarrende verwijzingen naar “de minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft” en “vastgesteld bij koninklijk besluit”. Zoals de Raad van State reeds eerder heeft opgemerkt,³ is het dan ook raadzaam om een nieuwe, meer adequate rechtsgrond uit te werken.

---

¹ Zie artikel 83, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

² *Idem*.

³ Adv.RvS 59.044/3 van 30 maart 2016 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 15 april 2016 ‘houdende de planning van bedden met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis’ en het besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de toekenning en de erkenning van bijkomende bedden met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis’, opmerking 3.1.

ALGEMENE OPMERKING

4. Naar luid van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 april 2016 ‘houdende de planning van bedden met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis’ wordt het maximale aantal te erkennen bedden met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis *met ingang van* 1 januari 2016 vastgelegd op 44.697 bedden. Noch uit die bepaling, noch uit enige andere bepaling van dat besluit blijkt dat het voormelde besluit enkel geldt voor het jaar 2016. Vermits de ontworpen regeling afwijkt van hetgeen in het voormelde artikel 2 wordt bepaald, rijst dan ook de vraag waarom ze niet wordt ingevoegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 15 april 2016 ter vervanging van hetgeen in artikel 2 ervan wordt bepaald.

Hieromtrent om uitleg gevraagd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Het besluit van 15-4-2016 legt de planning vast of het maximaal te erkennen vanaf 1-1-2016.

Het huidige ontwerpbesluit regelt de planning of het maximaal te erkennen vanaf 1-1-2017.

Het is wenselijk dat er is een spoor/historiek is van de maximaal te erkennen woongelegenheden.

Daarom willen we niet dat het BVR van 15 april 2016 uit het rechtsverkeer verdwijnt. Anderzijds is het wellicht beter dat de planning vanaf 1-1-2017 via een aanvulling op het bestaande besluit gebeurt ipv een volledig nieuw besluit op te maken.

Dit zou ons inziens kunnen door het artikel 2 en 4 in het besluit van 15-4-2016 als volgt aan te passen/aan te vullen (zie [onderstreepte] tekst):

Art. 2 Het maximale aantal te erkennen bedden met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis wordt met ingang van 1 januari 2016 vastgelegd op 44.697 bedden.

Het maximale aantal te erkennen bedden met een bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis wordt met ingang van 1 januari 2017 vastgelegd op 45.923 bedden.

Art. 4. De bepaling van artikel 2, 1ste lid heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2016.

De bepaling van artikel 2, 2de lid heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2017.”

Hiermee kan worden ingestemd. In het ontworpen artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 april 2016 moeten de woorden “De bepaling van” evenwel telkens worden weggelaten en moet worden geschreven “eerste lid” en “tweede lid” (niet “1ste lid” en “2de lid”).

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT